

gen de, som deres Huusbonde eller Ciere maatte bruge til deres Dypartning; Men iøvrigt skal den Ret, en Huusbonde eller Cier tilkommer over sin Slave ved hans Omvendelse, hverken svækkes ei heller Slavens Stand og Vilkaar i verdslige Ting i Almindelighed ved den Christelige Religions Antagelse forandres. Slaverne skal altsaa naar de blive Christne derved ikke blive frie, men ikke desmindre derfor være og blive Slaver, og ikke mindre være skyldig til at bevise deres Huusbonder og Ciere efter den Tid saavel som forhen Lydighed, Flittighed, Trofast og andre Pligter.

§ 2.

Alle og Enhver af Indvaanere bliver herved under haard og exemplarisk Straf forbudt at lægge den allermindste Hindring i Veien for, andre Kongelige Undersaatter, ikke heller for Slaverne, i den Evangeliske Religions Antagelse eller Udøvelse.

§ 3.

Søndagene, første Juledag og Hellig tre Kongersdag saa og Langfredag, Christihimmelfartsdag og Mariae Bebudelsesdag, skal endskjøndt de ikke indfalde paa en Søndag helligholdes i de Amerikanske Insuler, ligesom i de øvrige Bores Riger og Lande efter de derom udgangne og endnu ved Magt staaende Forordninger. Paa alle disse Dage skal det ingen hverken Fri eller Slave være tilladt at arbejde eller lade arbejde med Agerdyrking, Jordens eller Sukkerets Tilberedelse, eller med nogen anden Forretning, som bringer Fordeel og Gevinst. De som derimod handle skal efter Bestindende med vilkaarlig haard Straf anses, enten med Confiscation af Sukkeret, hvori de have arbejdet, eller af Slaven, som har arbejdet. Dog maa Generalgouverneuren og Regjeringen i Nødsfald, og naar et nødvendigt Arbejde efter Omstændighederne ikke til en anden Dag uden betydelig Skade kan opsættes, have Magt i dette Forbud at dispensere. Og paa det at den Nødsighed, som paa Søndagene og fornævnte Festsdage forundes Slaverne, ikke skal blive dem til skadelig Lediggang, saa maa Missionarii fornemmelig anvende disse Dage til deres aandelige Lære og Underviisning. Flere Festsdage end de allerede

ommeldte, skal i Gylandene ikke helligholdes; dog bliver det andre Christelige Religionsbefjendere, hvilke sammesteds forundes fri Religions-Udøvelse, hermed tilladt at helligholde de efter deres Religion foreskrevne Festsdage, dog i al Stilhed og uden at give Anledning til nogen Urolighed.

§ 4.

Paa fornævnte Søn- og Festsdage skal intet Marked hverken paa Slaver eller andre Varer under Straf af sammes Confiscation holdes.

§ 5.

Horerie og Løbsagtighed skal i Gylandene, ligesom det skeer i de øvrige Bores Riger og Lande, eftertrykkelig straffes, og skal den der paa satte Straf ikke derfor formildes, at det er skeet med en Slave eller Slavinde.

En Fri, som har holdt til med en Slavinde og med hende avlet et eller flere Børn, skal til Straf erlægge 2000 Pd. Sukker, og Slavindens Huusbonde eller Cier skal om han har vidst og tilladt det, og dog ikke hindret det, med lige Mulct anses. Men skulde en Cier med sin egen Slavinde uden Ægtefælle have avlet Børn, saa skal han foruden forberente Straf endog derhos miste Slavinden og Børnene, som fratages ham og hjemfalder Bores Fisco uden at han samme nogenstunde enten igjen kan indløse eller til sig bringe.

§ 6.

Det skal ingen Geistlig være tilladt at sammenvie Slaver uden deres Cieres Tilladelse. Men derimod forbydes det Huusbonden eller Cieren at tvinge deres Slaver til et Ægtefælle, som er dem uangenemt.

Polygamie og fælleds Sammenleie af begge Køn forbydes Slaverne aldeles omendskjøndt de endnu ere Hedninger, og ingen Slave af noget Køn maa tillades at indtræde i Ægtefælle, førend de have bekjendt sig til den Christelige Religion og har ladet sig døbe.

§ 7.

Alle de Børn, som fødes af Slaver paa begge Sider, ere ligeledes Slaver og hører den til, som tilhøre Moderen, men ikke dem af hvem deres Fædre ere Slaver.